

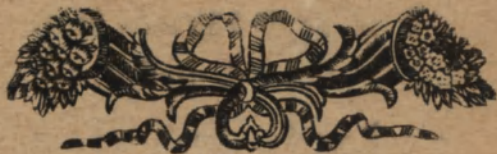
Vzpomínka
na 18. prápor
našich myslivců
v roku 1866.

Nákladem A. Procházkové.

Tiskem ~~Jana~~ Spurného v Praze.

1.

O vy kruté časy,
přeškoda té krásy,
[: osmnáctý prápor,
naš myslivecký sbor
zažil kruté časy. :]

2.

Praha smutná byla,
když raněné zřela,
[: kde jsou jenom naši,
veselí myslivci,
málo jich spatřila. :]

3.

Otec, matka běží,
s touhou do nádraží,
[: by syna objali,
rány zavázali,
však již ho tu není. :]

4.

Otec ruce spíná,
pro milého syna,
[: jak ho nesou vidí,
on bolestí kvílí,
těžká jeho rána. :]

5.

Již tam na bojišti,
tráva povyrůstá,
[: ach tam odpočívá,
ach tam odpočívá,
osmnáctá chasa. :]

6.

Neplačte, nekvílte,
pokoje jim přejte,
[: dokázali činy,
že jsou vlasti syny,
prach jejich žehnejte. :]

Patisk se zapovídá.

2.

Komu, bratři, zazpíváme?

Kdo již v mládí svoje síly

K šlechetaému spojím cíli,

Aby kvetla vlast milá.

Vlast překrásná, spanilá:

Tomu rádi zazpíváme.

Komu stejně zazpíváme?

Kdo svůj národ nezapírá,

Ač ho cizí v lásce má

Jazyk otců úctu dá:

A cizincůmraj zavírá,

Tomu věrně zazpíváme.

Komu ještě zazpíváme?

Komu věčnost není bájí,

Kdo rád právo, pravdu háj,

Nevinnosti pomáhá,

Zničit klam se nezděráhá:

Tomu hlučně zazpíváme.

Komu posléz zazpíváme?

Kdo ve hvězdách hledá více

Nežli pouhé noci svíce,

Má je za svůj pouhý stán

Jež mu chystá světa Pán;

Tomu slavně zazpíváme.